

3 Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.

4 Verba iniquorum pravaluerunt super nos: & impietatibus nostris tu propitiaberis.

5 Beatus, quem elegisti, & assumpsisti: inhabitabit in atris tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum,

6 Mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, & in mari longe.

7 Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia:

8 Qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes,

9 Et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini & vespere delectabis.

10 Visitasti terram & inebriasti eam: multiplicasti locuplerare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: quoniam ita est præparatio ejus.

11 Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

12 Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: & campi tui replebuntur ubertate.

13 Pinguescent speciosa deserti: & exultatione colles accingentur.

14 Induti sunt arietes ovium, & valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

1 In finem; Canticum Psalmi resurrectionis.
Psalmus LXV.

Jubilare Deo omnis terra:

2 Psalmum dicite nomini ejus: date gloriam laudi ejus.

3 Dicite Deo quam terribilia sunt opera tua Domine! in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

4 Omnis terra adoret te, & psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

5 Venite, & videte opera Dei: terribilis in consiliis super filios hominum.

6 Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in ipso.

7 Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

8 Benedicite Gentes Deum nostrum: & audiam facite vocem laudis ejus,

9 Qui posuit animam meam ad vitam: & non dedit in commotionem pedes meos.

10 Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

11 Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro:

12 Imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem & aquam: & eduxisti nos in refrigerium.

13 Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea,

14 Quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, in tribulatione mea. 15 Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boves cum hircis.

16 Venite, audite, & narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

17 Ad ipsum ore meo clamavi, & exaltavi sub lingua mea.

18 Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.

19 Propterea exaudivit Deus, & attendit voci deprecantis meæ.

20 Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, & misericordiam suam a me.

1 In finem, in hymnis. Psalmus Cantici David LXVI.

2 **D**eus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

3 Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

4 Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.

5 Lætentur & exultent gentes: quoniam judi-

dicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

6 Conſiteantur tibi populi Deus: conſiteantur tibi populi omnes:

7 Terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos Deus, Deus noſter,

8 Benedicat nos Deus: & metuant eum omnes fines terræ.

1 In finem, Pfalmus Cantici ipſi David,

LXVII.

2 **E**Xurgat Deus, & diſſipentur inimici ejus, & fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.

3 Sicut deficit fumus, deficiant: ſicut fluit cera a facie ignis, ſic pereant peccatores a facie Dei.

4 Et juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei: & delectentur in lætitia.

5 Cantate Deo, pſalmum dicite nomini ejus: iter facite ei, qui aſcendit ſuper occaſum: Dominus nomen illi.

Exultate in conſpectu ejus, turbabuntur a facie ejus,

6 Patris orphanorum, & judicis viduarum.

Deus in loco ſancto ſuo:

7 Deus qui inhabitare facit unius moris in domo:

Qui educit vinctos in fortitudine, ſimiliter eos, qui exaſperant, qui habitant in ſepulchris.

8 Deus cum egredereris in conſpectu populi tui, cum pertranſires in deſerto:

9 Terra mota eſt, etenim cœli diſtillaverunt a facie Dei Sinai, a facie Dei Iſrael.

10 Pluviam voluntariam ſegregabis Deus hæreditati tuæ: & infirmata eſt, tu vero perfeciſti eam.

11 Animalia tua habitabunt in ea: paraſti in dulcedine tua pauperi, Deus.

12 Dominus dabit verbum evangelizantibus, virtute multa.

13 Rex virtutum dilecti dilecti: & ſpeciei domus dividere ſpelia.

14 Si dormiatis inter melios clericos, pennæ

co-

columbæ deargentatæ, & poſteriora dorſi ejus in pallore auri.

15 Dum diſcernit cœleſtis reges ſuper eam, nive dealbabuntur in Selmon:

16 Mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis:

17 Ut quid ſuſpicamini montes coagulatos?

Mons in quo beneplacitum eſt Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in ſinem.

18 Currus Dei decem millibus multiplex, militia lætantium: Dominus in eis in Sina in Sancto.

19 * Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitatem: accepitſi dona in hominibus:

Etenim non credentes, inhabitare Dominum Deum.

20 Benedicſtus Dominus die quotidie, proſperum iter faciet nobis Deus ſalutarium noſtrorum.

21 Deus noſter, Deus ſalvos faciendi: & Domini Domini exitus mortis.

22 Verumtamen Deus confringet capita inimicorum ſuorum: verticem capilli perambulantium in deliciis ſuis.

23 Dixit Dominus: Ex Baſan convertam, convertam in profundum maris:

24 Ut intingatür pes tuus in ſanguine: lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipſo.

25 Viderunt ingreſſus tuos Deus, ingreſſus Dei mei: regis mei, qui eſt in ſancto.

26 Prævenerunt principes conjuncti pſallentibus, in medio juvenalarum tympaniſtriarum.

27 In eccleſiis benedicite Deo Domino, de fontibus Iſrael.

28 Ibi Benjamin adoleſcentulus, in mentis exceſſu.

Principes Juda, duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali.

29 Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

30 A templo tuo in Jeruſalem, tibi offerent reges munera.

31 Increpa ſeras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: ut excludant eos, qui probati ſunt argento.

Diſ-

Ephes.
4. 8.

Disſipa gentes, quæ bella volunt:
 32 Venient legati ex Ægypto: Æthiopia præ-
 veniet manus ejus Deo.
 33 Regna terræ, cantate Deo: pſallite Domi-
 no, pſallite Deo,
 34 Qui aſcendit ſuper cælum cœli, ad Orientem.
 Ecce dabit voci ſuæ vocem virtutis,
 35 Date gloriam Deo ſuper Iſrael, magnifi-
 centia ejus, & virtus ejus in nubibus.
 36 Mirabilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſrael
 ipſe dabit virtutem & fortitudinem plebi ſuæ,
 benedictus Deus.

1 In finem, pro iis, qui commutabuntur
 David. Pſalmus LXVIII.

2 SALVUM me fac Deus: quoniam intrave-
 runt aquæ uſque ad animam meam.

3 Infixus ſum in limo profundi: & non eſt
 ſubſtantia.

Veni in altitudinem maris: & tempeſtas de-
 merſit me.

4 Laboravi clamans, raucæ factæ ſunt fauces
 meæ: defecerunt oculi mei, dum ſpero in Deum
 meum.

5 Multiplicati ſunt ſuper capillos capitis mei,
 qui oderunt me gratis.

Confortati ſunt, qui perſecuti ſunt me inimici
 mei inſulte: quæ non rapui, tunc exolvebam.

6 Deus tu ſcis inſipientiam meam: & delicta
 mea a te non ſunt abſcondita.

7 Non erubeſcant in me, qui expectant te Do-
 mine, Domine virtutum.

Non confundantur ſuper me, qui quærunt te,
 Deus Iſrael.

8 Quoniam propter te Iuſtinui opprobrium:
 operuit confuſio faciem meam.

9 Extraneus factus ſum fratribus meis, & per-
 egrinus filiis matris meæ.

10 * Quoniam zelus domus tuæ comedit me:
 * & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt
 ſuper me.

11 Et operui in jejunio animam meam: &
 factum eſt in opprobrium mihi.

* Joan.
 2. 17.
 * Rom.
 15. 3.

12 Et poſui veſtimentum meum cilicium: &
 factus ſum illis in parabolam.

13 Adverſum me loquebantur, qui ſedebant in
 porta: & in me pſallebant, qui bibebant vinum.

14 Ego vero orationem meam ad te Domine:
 tempus beneplaciti Deus.

In multitudine miſericordiæ tuæ exaudi me,
 in veritate ſalutis tuæ.

15 Eripe me de luto, ut non inſigar: libera
 me ab iis, qui oderunt me, & de profundis
 aquarum.

16 Non me demergat tempeſtas aquæ, neque
 abſorbeat me profundum: neque urgeat ſuper
 me puteus os ſuum.

17 Exaudi me Domine, quoniam benigna eſt
 miſericordia tua; ſecundum multitudinem miſe-
 rationum tuarum respice in me.

18 Et ne avertas faciem tuam a puero tuo:
 quoniam tribulor, velociter exaudi me.

19 Intende animæ meæ, & libera eam: pro-
 pter inimicos meos eripe me.

20 Tu ſcis improperium meum, & confuſio-
 nem meam, & reverentiam meam.

21 In conſpectu tuo ſunt omnes, qui tribulant
 me, improperium expectavit cor meum, & mi-
 ſeriam.

Et Iuſtinui, qui ſimul contriſtaretur, & non
 fuit: & qui conſolaretur, & non inveni.

22 * Et dederunt in eſcam meam fel: & in fiti * Matth.
 mea potaverunt me aceto. 27. 48.

23 * Fiat menſa eorum coram ipsis in laque- * Rom.
 um, & in retributiones, & in ſcandalum. 11. 9.

24 Obſcurentur oculi eorum ne videant: &
 dorſum eorum ſemper incurva.

25 Effunde ſuper eos iram tuam: & furor iræ
 tuæ comprehendat eos.

26 * Fiat habitatio eorum deſerta: & in ta- * Act.
 bernaculis eorum non ſit, qui inhabitet. 1. 20.

27 Quoniam quem tu percuffiſti, perſecuti
 ſunt: & ſuper dolorem vulnerum meorum addi-
 derunt.

28 Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eo-
 rum, & non intrent in juſticiam tuam.

29 Deleantur de Libro viventium : & cum iustis non scribantur.

30 Ego sum pauper & dolens : salus tua Deus, suscepit me.

31 Laudabo nomen Dei cum cantico : & magnificabo eum in laude :

32 Et placebit Deo super vitulum novellum, cornua producentem & ungulas.

33 Videant pauperes & latentur : quærite Deum, & vivet anima vestra :

34 Quoniam exaudivit pauperes Dominus : & victos suos non despexit.

35 Laudent illum cæli & terra, mare, & omnia reptilia in eis.

36 Quoniam Deus salvam faciet Sion : & ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, & hæreditate acquirent eam.

37 Et semen fervorum ejus possidebit eam, & qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

1 In finem, Psalmus David. In rememorationem, quod salvum fecerit eum Dominus, LXIX.

2 **D**Eus in adjutorium meum intende ; Domine ad adjuvandum me festina.

3 Confundantur, & reveantur, qui quærent animam meam :

4 Avertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala :

Avertantur statim erubescentes : qui dicunt mihi : Euge euge.

5 Exultent & lætentur in te omnes, qui quærent te, & dicant semper : Magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

6 Ego vero egenus, & pauper sum : Deus adjuva me.

Adjutor meus, & liberator meus es tu : Domine, ne moreris.

1 Psalmus David, Filiorum Jonadab, & priorum captivorum. LXX.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum :

2 In justitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, & salva me.

3 Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum : ut salvum me facias,

Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu.

4 Deus meus eripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis & iniqui :

5 Quoniam tu es patientia mea Domine : Domine, spes mea a juventute mea.

6 In te confirmatus sum ex utero : de ventre matris mee tu es protector meus.

In te cantatio mea semper :

7 Tanquam prodigium factus sum multis : & tu adjutor fortis.

8 Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam : tota die magnitudinem tuam.

9 Ne projicias me in tempore senectutis : cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

10 Quia dixerunt inimici mei mihi : & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum,

11 Dicentes : Deus dereliquit eum ; persequimini, & comprehendite eum : quia non est qui eripiat.

12 Deus, ne elongeris a me : Deus meus in auxilium meum respice.

13 Confundantur, & deficiant detrahentes animæ mee : operiantur confusione, & pudore, qui quærent mala mihi.

14 Ego autem semper sperabo : & adjiciam super omnem laudem tuam.

15 Os meum annuntiabit justitiam tuam, tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini :

16 Domine, memorabor justitiæ tuæ solius.

17 Deus docuisti me a juventute mea : & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

18 Et usque in senectam & senium : Deus ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum generationi omni, quæ ventura est ;

Potentiam tuam,
 19 Et justitiam tuam Deus usque in altissima,
 quæ fecisti magnalia: Deus, quis similis tibi?
 20 Quantas offendisti mihi tribulationes multas,
 & malas: & conversus vivificasti me: & de
 abyssis terræ iterum reduxisti me:
 21 Multiplicasti magnificentiam tuam. & con-
 versus consolatus es me.
 22 Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi
 veritatem tuam; Deus, psallam tibi in cithara,
 sanctus Israel.
 23 Exultabunt labia mea cum cantavero tibi:
 & anima mea, quam redemisti.
 24 Sed & lingua mea tota die meditabitur ju-
 stitiam tuam: cum confusi & reveriti fuerint
 qui quærent mala mihi.

I Psalmus, In Salomonem. LXXI.

2 **D**eus judicium tuum regi da: & justitiam
 tuam filio regis:
 Judicare populum tuum in justitia, & pauperes
 tuos in iudicio.
 3 Suscipiant montes pacem populo: & colles
 justitiam.
 4 Judicabit pauperes populi, & salvos faciet
 filios pauperum: & humiliabit calumniatorem:
 5 Et permanebit cum Sole, & ante Lunam,
 in generatione & generationem.
 6 Descendet sicut pluvia in vellus: & sicut
 stillicidia stillantia super terram.
 7 Orietur in diebus ejus justitia, & abundan-
 tia pacis: donec auferatur luna.
 8 Et dominabitur a mari usque ad mare: & a
 flumine usque ad terminos orbis terrarum.
 9 Coram illo procident Æthiopes: & inimici
 ejus terram lingent.
 10 Reges Tharsis, & insulæ munera offerent:
 reges Arabum, & Saba dona adducent:
 11 Et adorabunt eum omnes reges terræ: omnes
 gentes servient ei:
 12 Quia liberabit pauperem a potente: & pau-
 perem, cui non erat adjutor.
 13 Parce pauperi & inopi: & animas paupe-
 rum salvas faciet.

14 Ex uluris & iniquitate redimet animas eo-
 rum: & honorabile nomen eorum coram illo.
 15 Et viveret, & dabitur ei de auro Arabiæ,
 & adorabunt de ipso semper: tota die benedi-
 cent ei.
 16 Et erit firmamentum in terra in summis
 montium, superextolletur super Libanum fru-
 ctus ejus: & florebut de civitate sicut fœnum
 terræ.
 17 Sit nomen ejus benedictum in sæcula: ante
 Solem permanet nomen ejus.
 Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ:
 omnes gentes magnificabunt eum.
 18 Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit
 mirabilia solus.
 19 Et benedictum nomen majestatis ejus in
 æternum: & replebitur majestate ejus omnis
 terra: fiat, fiat.
 20 Defecerunt laudes David filii Jesse.

I Psalmus Asaph, LXXII.

Quam bonus Israel Deus his, qui recto sunt
 corde!
 2 Mei autem pene moti sunt pedes: pene ef-
 fusi sunt gressus mei.
 3 Quia zelavi super iniquos, pacem peccato-
 rum videns.
 4 Quia non est respectus morti eorum: & fir-
 mamentum in plaga eorum.
 5 In labore hominum non sunt, & cum ho-
 minibus non flagellabuntur:
 6 Ideo tenuit eos superbia, operati sunt ini-
 quitate & impietate sua.
 7 Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum:
 transierunt in affectum cordis.
 8 Cogitaverunt, & locuti sunt nequitiam: ini-
 quitatem in excello locuti sunt.
 9 Posuerunt in cælum os suum: & lingua eo-
 rum transivit in terra.
 10 Ideo convertetur populus meus hic: & dies
 pleni invenientur in eis.
 11 Et dixerunt: Quomodo scit Deus, & si est
 scientia in excello?

1. Ecce ipsi peccatores, & abundantes in sæculo, obtinuerunt divitias.

13 Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, & lavi inter innocentes manus meas.

14 Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis.

15 Si dicebam: Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

16 Existimabam, ut cognoscerem hoc, labor est ante me:

17 Donec intrem in Sanctuarium Dei: & intelligam in novissimis eorum.

18 Verumtamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos, dum allevarentur.

19 Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.

20 Velut somnium surgentium Domine, in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

21 Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt:

22 Et ego ad nihilum redactus sum, & nescivi.

23 Ut jumentum factus sum apud te: & ego semper tecum.

24 Testuisti manum dexteram meam, & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me.

25 Quid enim mihi est in cælo? & a te quid volui super terram?

26 Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

27 Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

28 Mihi autem adherere Deo bonum est: ponere in Domino Deo spem meam:

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas, in portis filiæ Sion.

1. Intellectus Afaph. Psalmus LXXIII.

UT quid Deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

2. Memor esto congregationis tuæ, quam poscedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ: mons Sion, in quo habitasti in eo.

3. Leva manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto!

4. Et gloriati sunt, qui oderunt te in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa:

5. Et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in sylva lignorum securibus

6. Exciderunt januas ejus in idipsum: in securi, & ascia dejecerunt eam.

7. * Incenderunt igni Sanctuarium tuum: in terra polluerunt tabernaculum nominis tui. * 4. Reg. 25. 9.

8. Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

9. Signa nostra non vidimus, jam non est propheta: & nos non cognosceret amplius.

10. Usquequo Deus improperabit inimicus: iritat adversarius nomen tuum in finem?

11. Ut quid avertis manum tuam, & dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem?

12. * Deus autem rex noster ante sæcula: operatus est salutem in medio terræ. * Luc. 1. 68.

13. Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis.

14. Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Æthiopum.

15. Tu dirupisti fontes & torrentes: tu siccasti fluvios Æthan.

16. Tuus est dies, & tua est nox: tu fabricatus es auroram & solem.

17. Tu fecisti omnes terminos terræ: æstatem & ver tu psalmasti ea.

18. Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino: & populus insipiens incitavit nomen tuum.

19. Ne tradas bestiis animas confidentes tibi, & animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

20. Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

21 Ne avertatur humilis factus confusus: pauper & inops laudabunt nomen tuum.

22 Exurge Deus, judica causam tuam: memor esto improperium tuorum, eorum quæ ab iniquo sunt tota die.

23 Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

1 In finem, Ne corrumpas, Psalmus Cantici Asaph. Psalmus LXXIV.

2 **C**onfitebimur tibi Deus: confitebimur, & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua:

3 Cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

4 Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmavi columnas ejus.

5 Dixi iniquis: Nolite inique agere: & delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

6 Nolite extollere in altum cornu vestrum, nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

7 Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus.

8 Quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, & hunc exultat:

9 Quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx ejus non ex exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

10 Ego autem annuntiabo in sæculum: cantabo Deo Jacob.

11 Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iusti.

1 In finem, in Laudibus, Psalmus Asaph. Canticum ad Assyrios, LXXV.

2 **N**otus in Judæa Deus: in Israel magnum nomen ejus.

3 Et factus est in pace locus ejus: & habitatio ejus in Sion.

4 Ibi confregi potentias arcuum, scutum, gladium, & bellum.

5 Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis.

6 Tur-

6 Turbati sunt omnes insipientes corde. Dormierunt somnum suum: & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

7 Ab increpatione tua, Deus acob, dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

8 Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tu ne ira tua.

9 De cœlo auditum fecisti judicium: terra tremuit & quievit,

10 Cum exurgeret in judicium Deus, ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

11 Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

12 Vovete, & reddite Domino Deo vestro: omnes qui in circuitu ejus offeritis munera.

Terribili,

13 Et ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

1 In finem, pro Idithum, Psalmus Asaph. LXXVI.

2 **V**oce mea ad Dominum clamavi: voce mea ad Deum, & intendit mihi.

3 In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus.

Renuit consolari anima mea,

4 Memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.

5 Anticipaverunt vigiliis oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus.

6 Cogitavi dies antiquos: & annos æternos in mente habui.

7 Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar, & scopebam spiritum meum.

8 Numquid in æternum projiciet Deus: aut non apponet, ut complacitior sit adhuc?

9 Aut in finem misericordiam suam abscindet, a generatione in generationem?

10 Aut obliviscetur misereri Deus? aut continebit in ira sua misericordias suas?

11 Et dixi: Nunc cœpi: hæc mutatio dexteræ Excelsi.

R 3

12

12 Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum,

13 Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinventionibus tuis exercebor.

14 Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster?

15 Tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam:

16 Redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob, & Joseph.

17 Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: & timuerunt, & turbatæ sunt abyssi.

18 Multitudo sonitus aquarum: vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt:

19 Vox tonitru tui in rota.

Illuxerunt conuulsiones tuæ orbi terræ: commota est & contremuit terra.

20 In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis: & vestigia tua non cognoscuntur.

21 * Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moyfi & Aaron.

* Exod.
14. 19.

1 Intellectus Afaph, Psalmus LXXVII.

Atendite popule meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.

2 Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

3 Quanta audivimus & cognovimus ea: & patres nostri narraverunt nobis.

4 Non sunt occultata a filiis eorum, in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, & virtutes ejus, & mirabilia ejus, quæ fecit.

5 Et suscitavit testimonium [in Jacob: & legem posuit in Israel.

Quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis:

6 Ut cognoscat generatio altera.

Filii qui nascentur, & exurgent, & narrabunt filiis suis,

7 Ut ponant in Deo spem suam, & non obliuiscantur operum Dei: & mandata ejus exquirant.

s Ne

8 Ne fiant sicut patres eorum: generatio prava & exasperans.

Generatio, quæ non direxit cor suum: & non est creditus cum Deo spiritus ejus.

9 Filii Ephrem intendentes & mittentes arcum: conuersi sunt in die belli.

10 Non custodierunt testamentum Dei: & in lege ejus noluerunt ambulare.

11 Et oblitii sunt benefactorum ejus, & mirabilium ejus, quæ ostendit eis.

12 Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, in campo Taneos.

13 * Interrupit mare, & perduxit eos: & stetit aquas quasi in utre.

* Exod.
14. 22.

14 Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte in illuminatione ignis.

15 * Interrupit petram in eremo: & adaquavit eos velut in abyssio multa.

* Exod.
17. 6.

Isab.
104. 41.

16 Et eduxit aquam de petra: & deduxit tanquam flumina aquas.

17 Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram exitaverunt Excelsum in inaquoso.

18 Et tentaverunt Deum in cordibus suis: ut peterent escas animabus suis.

19 Et male locuti sunt de Deo: dixerunt: Numquid poterit Deus parere mensam in deserto?

20 Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt.

Numquid & panem poterit dare, aut parere mensam populo suo?

21 * Ideo audivit Dominus, & distulit: & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel.

* Num.
11. 1.

22 Quia non crediderunt in Deo, nec speraverunt in salutari ejus.

23 Et mandavit nubibus desuper, & januas cœli aperuit.

24 * Et pluit illis manna ad manducandum, & panem cœli dedit eis.

* Exod.
16. 4.

Num. 11. 7.

* Joan.
6. 31.

25 * Panem angelorum manducavit homo: cœlia misit eis in abundantia.

1. Cor. 10.
3.

26 * Tradidit Austrum de cœlo: & induxit in virtute sua Africum.

* Num.
11. 31.

27 Et pluit super eos sicut pulverem carnes: & sicut arenam maris volatilia pennata.

28

28 Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum.

29 Et manducaverunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis:

30 Non sunt fraudati a desiderio suo.

* Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum:

31 Et ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, & electos Israel impedivit.

32 In omnibus his peccaverunt adhuc: & non crediderunt in mirabilibus ejus.

33 Et defecerunt in vanitate dies eorum: & anni eorum cum festinatione.

34 Cum occideret eos, quærebant eum: & revertebantur, & diluculo veniebant ad eum.

35 Et rememorati sunt, quia Deus adjutor est eorum: & Deus excelsus redemptor eorum est.

36 Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua mentiti sunt ei.

37 Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

38 Ipse autem est misericors, & propitius fiet peccatis eorum: & non disperdet eos.

Et abundavit, ut averteret iram suam: & non accendit omnem iram suam:

39 Et recordatus est, quia caro sunt: spiritus vadens, & non rediens.

40 Quoties exacerbaverunt eum in deserto, in iram concitaverunt eum in inaquoso?

41 Et conversi sunt, & tentaverunt Deum: & sanctum Israel exacerbaverunt.

42 Non sunt recordati manus ejus, die qua redemit eos de manu tribulantis:

43 Sicut posuit in Ægypto signa sua, & prodigia sua in campo Taneos.

44 * Et convertit in sanguinem flumina eorum, & imbres eorum, ne biberent.

45 * Misit in eos cœnomyiam, & comedit eos: & ranam, & disperdidit eos.

46 * Et dedit ærgini fructus eorum: & labores eorum locustæ.

47 * Et occidit in grandine vineas eorum: & moros eorum in pruina.

* Num.
11. 33.

* Exod.
7. 20.

* Exod.
8. 24.

* Exod.
8. 6.

* Exod.
10. 15.

* Exod.
9. 25.

48 Et

48 Et tradidit grandini jumenta eorum: & possessionem eorum igni.

49 Misit in eos iram indignationis suæ: indignationem, & iram, & tribulationem: immisiones per angelos malos.

50 Viam fecit semitæ iræ suæ, non pepercit a morte animabus eorum: & jumenta eorum in morte conclusit.

51 * Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

52 Et abstulit sicut oves populum suum: & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

53 Et deduxit eos in spe, & non timuerunt: & inimicos eorum operuit mare.

54 Et induxit eos in montem sanctificationis suæ: montem, quem acquisivit dextera ejus.

* Et ejecit a facie eorum Gentes: & forte divisit eis terram in funiculo distributionis.

55 Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.

56 Et tentaverunt, & exacerbaverunt Deum excelsum: & testimonia ejus non custodierunt.

57 Et averterunt se, & non servaverunt pactum: quemadmodum patres eorum, conversi sunt in arcum pravum.

58 In iram concitaverunt eum in collibus suis: & in sculptilibus suis ad æmulationem eum provocaverunt.

59 Audivit Deus, & sprexit: & ad nihilum redegit valde Israel.

60 * Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.

61 Et tradidit in captivitatem virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus inimici.

62 Et conclusit in gladio populum suum: & hæreditatem suam sprexit.

63 Juvenes eorum comedit ignis: & virgines eorum non sunt lamentatæ.

64 Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: & viduæ eorum non plorabantur.

65 Et excitatus est tanquam dormiens Dominus, tanquam potens crapulatus a vino.

* Exod.
12. 29.

* Exod.
14. 27.

* Jos. 13.
6. 7.

* 1. Reg.
4. 4.
Jerem. 7.
12.

R 5

66 Et

66 Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.

67 Et repulit tabernaculum Joseph: & tribum Ephraim non elegit:

68 Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem dilexit.

69 Et ædificavit sicut unicornium sanctificium suum in terra, quam fundavit in sæcula.

70 Et elegit David servum suum, & sustulit eum de gregibus ovium: de post fœtantes accepit eum,

71 Pascens Jacob servum suum, & Israël hæreditatem suam:

72 Et pavit eos in innocentia cordis sui: & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

I Psalmus Asaph LXXVIII.

DEus venerunt Gentes in hæreditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: polluerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

2 Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus cæli: carnes sanctorum tuorum beffus terre.

3 Effuderunt sanguinem eorum tanquam aquam in circuitu in Jerusalem: & non erat, qui sepeliret.

4 Facti sumus opprobrium vicinis nostris: sublannatio & illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

5 Usquequo Domine irasceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?

* Jer. 20. 25. 6 * Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non noverunt: & in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt:

7 Quia comederunt Jacob: & locum ejus desolaverunt.

* Isai. 64. 9. 8 * Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordix tuæ: quia pauperes facti sumus nimis.

9 Adjuva nos Deus, salutaris noster: & propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum:

10 Ne forte dicant in Gentibus: Ubi est Deus eorum? & innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: 11 Introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachii tui, posside filios mortificatorum.

12 Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improprium ipsorum, quod exprobraverant tibi Domine.

13 Nos autem populus tuus, & oves pascuæ tuæ, confitebimur tibi in sæculum:

In generationem & generationem annuntiabimus laudem tuam.

1 In finem, Pro iis, qui commutabuntur, testimonium Asaph, Psalmus LXXIX.

2 **Q**ui regis Israel, intende: qui deducis velut ovem Joseph.

Qui sedes super cherubim, manifestare

3 Coram Ephraim, Benjamin, & Manasse.

Excita potentiam tuam, & veni, ut salvos facias nos.

4 Deus converte nos: & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

5 Domine Deus virtutum, quousque irasceris super orationem servi tui?

6 Cibabis nos pane lacrymarum: & potum dabis nobis in lacrymis in mensura?

7 Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: & inimici nostri sublannaverunt nos.

8 Deus virtutum converte nos: & ostende faciem tuam: & salvi erimus.

9 Vineam de Ægypto transtulisti: eiecisti Gentes, & plantasti eam.

10 Dux itineris fuisti in conspectu ejus: plantasti radices ejus, & implevit terram.

11 Operuit montes umbra ejus: & arbuta ejus cedros Dei.

12 Extendit palmites suos usque ad mare, & usque ad flumen propagines ejus.

13 Ut quid destruxisti maceriam ejus: & vin-

demiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

14 Exterminavit eam aper de fylva: & singularis ferus depastus est eam.

15 Deus virtutum convertere: respice de cælo, & vide, & visita vineam istam.

16 Et perface eam, quam plantavit dextera tua: & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

17 Incensa igni, & suffossa ab increpatione vultus tui peribunt.

18 Fiat manus tua super virum dexterae tuae: & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

19 Et non discedimus a te, vivificabis nos: & nomen tuum invocabimus.

20 Domine Deus virtutum converte nos: & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

In finem,

1 Pro torcularibus, Psalmus ipsi Asaph.

LXXX.

2 **E**Xultate Deo adjutori nostro: jubilate Deo Jacob.

3 Sumite psalmum, & date tympanum: psalterium jucundum cum cithara.

4 Buccinate in Neomenia tuba, in insigni die solemnitatis vestrae:

5 Quia præceptum in Israel est: & iudicium Deo Jacob.

• Gen.
41. 29.

6 * Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Ægypti: linguam, quam non noverat, audivit.

7 Divertit ab oneribus dorsum ejus: manus ejus in cophino servierunt.

• Exod.
17. 5.

8 In tribulatione invocasti me, & liberavi te: exaudi vi te in abscondito tempestat: * probavi te apud aquam contradictionis.

9 Audi populus meus, & contestabor te: Israel si audieris me,

• Exod.
29. 3.

10 Non * erit in te Deus recens, neque adorabis Deum alienum.

11 Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: dilata os tuum, & implebo illud.

12 Et non audivit populus meus vocem meam: & Israel non intendit mihi.

13 * Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, ibunt in adinventionibus suis. * Act. 14. 15.

14 * Si populus meus audisset me: Israel si in viis meis ambulasset: * Baruch. 3. 13.

15 Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliasset: & super tribulantes eos misisset manum meam.

16 Inimici Domini mentiti sunt ei: & erit tempus eorum in sæcula.

17 Et cibavit eos ex adipe frumenti: & de petra, melle faturavit eos.

1 Psalmus Asaph. LXXXI.

DEus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos dijudicat.

2 Usquequo judicatis iniquitatem: & facies peccatorum sumitis?

3 Judicate egeno, & pupillo: humilem & pauperem justificate.

4 * Eripite pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate. * Prov. 24. 11.

5 Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulantes: movebuntur omnia fundamenta terræ.

6 * Ego dixi: Dii estis, & filii Excelsi omnes. * Joas. 10. 34.

7 Vos autem sicut homines moriemini: & sicut unus de principibus cadetis.

8 Surge Deus, judica terram: quoniam tu hæreditabis in omnibus Gentibus.

1 Canticum Psalmi Asaph. LXXXII.

2 **D**Eus, quis similis erit tibi? ne taceas, neque compefearis Deus.

3 Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: & qui oderunt te, extulerunt caput.

4 Super populum tuum malignaverunt consilium: & cogitaverunt adversus sanctos tuos.

5 Dixerunt: Venite, & disperdamus eos de gente: & non memoretur nomen Israel ultra.

6 Quoniam cogitaverunt unanimiter: simul adversum te testamentum disposuerunt.

Tabernacula Idumæorum & Ishahelitæ:
Moab, & Agarent,
8 Gebal, & Ammon, & Amalec: alienigenæ
cum habitantibus Tyrum.

9 Etenim Assur venit cum illis, facti sunt in
adjutorium filii Lot.

10 Fac illis * sicut Madian, * & Sifaræ; sicut
* Jabin in torrente Cifson.

11 Disperierunt in Eador; facti sunt ut ster-
cus terræ.

12 * Pone principes eorum sicut Oreb, & Zeb,
& * Zebee, & Salmana:

Omnes principes eorum:

13 Qui dixerunt: Hæreditate possideamus San-
ctuarium Dei.

14 Deus meus pone illos ut rotam: & sicut
stipulam ante faciem venti.

15 Sicut ignis, qui comburit sylvam: & sicut
flamma comburens montes.

16 Ita persequeris illos in tempestate tua: &
in ira tua turbabis eos.

17 Imple facies eorum ignominia: & quærent
nomen tuum, Domine.

18 Erubescant, & conturbentur in sæculum
sæculi: & confundantur, & pereant.

19 Et cognoscant quia nomen tibi Dominus:
tu solus Altissimus in omni terra.

1 In finem, Pro torcularibus filiis Core,
Psalmus LXXXIII.

2 **Q**Uam dilecta tabernacula tua Domine
virtutum!

3 Concupiscit, & deficit anima mea in atria
Domini.

Cor meum, & caro mea exultaverunt in Deum
vivum.

4 Etenim passer invenit sibi domum: & tur-
tur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: rex meus &
Deus meus.

5 Beati, qui habitant in domo tua Domine:
in sæcula sæculorum laudabunt te.

6 Beatus vir, cujus est auxilium abs te: as-
censiones in corde suo disposuit,

7 In valle lacrymarum in loco, quem posuit.

8 Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt
de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum
in Sion.

9 Domine Deus virtutum exaudi orationem
meam: auribus percipe Deus Jacob.

10 Protector noster aspice Deus: & respice in
faciem Christi tui.

11 Quia melior est dies una in atriiis tuis su-
per millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: magis
quam habitare in tabernaculis peccatorum.

12 Quia misericordiam, & veritatem diligit
Deus: gratiam, & gloriam dabit Dominus.

13 Non privabit bonis eos, qui ambulant in
innocentia: Domine virtutum, beatus homo,
qui sperat in te.

1 In finem, filiis Core, Psalmus LXXXIV.]

2 **B**enedixisti Domine terram tuam: averti-
sti captivitatem Jacob.

3 Remisisti iniquitatem plebis tuæ, operuisti
omnia peccata eorum.

4 Mitigasti omnem iram tuam: avertisti ab
ira indignationis tuæ.

5 Converte nos Deus salutaris noster: & aver-
te iram tuam a nobis.

6 Numquid in æternum irasceris nobis? aut
extendes iram tuam a generatione in genera-
tionem?

7 Deus tu conversus vivificabis nos: & plebs
tua lætabitur in te.

8 Ostende nobis Domine misericordiam tuam:
& salutare tuum da nobis.

9 Audiam, quid loquatur in me Dominus Deus:
quoniam loquetur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: & in eos, qui conver-
tuntur ad cor.

10 Verumtamen prope timentes eum salutare
ipsum: ut inhabitet gloria in terra nostra.

11 Misericordia, & veritas obviaverunt sibi:
justitia, & pax osculatae sunt.

12 Veritas de terra orta est: & justitia de coe-
lo prospexit.

13 Etenim Dominus dabit benignitatem: & terra nostra dabit fructum suum.

14 Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in via gressus suos.

Oratio ipsi David. Psalmus LXXXV.

1 **I**ncлина Domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops, & pauper sum ego.

2 Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: saluum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

3 Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi tota die.

4 Lætifica animam servi tui, quoniam ad te Domine, animam meam levavi.

• Joel.
2. 13.

5 * Quoniam tu Domine, suavis, & mitis: & multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

6 Auribus percipe Domine orationem meam: & intende voci deprecationis meæ.

7 In die tribulationis meæ clamavi ad te: quia exaudisti me.

8 Non est similis tui in diis Domine: & non est secundum opera tua.

9 Omnes gentes, quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine: & glorificabunt nomen tuum.

10 Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus solus.

11 Deduc me Domine in via tua: & ingrediar in veritate tua: lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

12 Confitebor tibi Domine Deus meus, in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in æternum.

13 Quia misericordia tua magna est super me: & eruisti animam meam ex inferno inferiori.

14 Deus, iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quæsierunt animam meam: & non proposuerunt te in conspectu suo.

15 Et tu Domine Deus miserator & misericors, patiens, & multæ misericordiæ, & verax.

16 Respice in me, & miserere mei, da imperium tuum puero tuo: & saluum fac filium ancillæ tuæ.

17 Fac

17 Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur: quoniam tu Domine adjuvisti me, & consolatus es me.

1 Filiis Core, Psalmus Cantici. LXXXVI.

Fundamenta ejus in montibus sanctis:

2 Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

3 Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

4 Memor ero Rahab, & Babylonis scientium me.

Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum, hi fuerunt illic.

5 Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: & ipse fundavit eam Altissimus?

6 Dominus narrabit in scripturis populorum, & principum: horum, qui fuerunt in ea.

7 Sicut lætantium omnium habitatio est in te.

Canticum Psalmi,

1 Filiis Core, in finem, pro Maheleth ad respondendum, intellectus Eman Ezrahitæ.

LXXXVII.

2 **D**omine Deus salutis meæ: in die clamavi, & nocte coram te.

3 Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam:

4 Quia repleta est malis anima mea: & vita mea inferno appropinquavit.

5 Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio,

6 Inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt.

7 Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebris, & in umbra mortis.

8 Super me confirmatus est furor tuus: & omnes fluctus tuos induxisti super me.

9 Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar:

10 Oculi mei languerunt præ inopia.

Tom. III.

S

Clā.